

12 EYLÜL DÜZENİ ANCAK EŞİTLİKÇİ, DEMOKRATİK BİR ANAYASA İLE AŞILABİLİR

Üzerinden 27 yıl geçmiş olsa da 12 Eylül unutulacak, üzeri örtülecek bir tarih değildir. Zira 12 Eylül 1980, toplumsal tarihimizde devletin, siyasetin, ekonomi ve toplumsal yaşamın yeniden yapılandırıldığı önemli bir dönemeç olmuştur.

12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askeri müdahale ile 1961 Anayasası ortadan kaldırılmış, siyasete köklü darbeler vurulmuş, yasama, yürütme, yargı süreçleri tekleştirilmiş, ekonomi 24 Ocak Kararları doğrultusunda uluslararası sermaye lehine yeniden yapılandırılmış, toplu sözleşme düzeni ilga edilmiş, toplumsal muhalefet zor araçlarıyla sindirilmiş, ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmeler dağıtılmış, toplumsal, kültürel ve psikolojik düzlemlerdeki tahribat had safhaya ulaşmıştır.

Bireysel çıkarın toplumsal çıkarın önüne geçirildiği, planlama, kalkınma ve sosyal devlet gereklerinin terk edildiği, gelir-bölüşüm ilişkilerinde adaletsizliklerin geliştirildiği, finans-para-rant politikalarının yatırımların önüne geçirildiği, sanayileşme ve kamu işletmeciliği birikimlerinin özelleştirme furyasıyla talan edildiği, neo liberal politikalara geçiş yapıldığı, uluslararası sermayenin egemenliğindeki küreselleşme süreçlerine entegre edilen bir süreç yaşanmıştır.

Bütün bunlar, dönemin en önemli toplumsal dinamiği olan emekçiler ile yurtsever toplumcu güçlerin terör-işkence-hapis-sürgün vb. yöntemlerle üstüne gidildiği bir ortamda gerçekleştirilmiştir.

12 Eylül, Türkiye'yi geri götürmüş; yol açtığı ekonomik, sosyal, siyasal tahribatlar ülkemizi kötürüm kıl-

mıştır. Bu nedenle 12 Eylül toplumsal belleğimizden silinmeyecektir.

Yeni Anayasa tartışmalarının yoğunlaşacağı önümüzdeki günlerde siyasetin üzerindeki militarist gölgelerin kaldırılması yanı sıra çok temel başka parametreler de gözetilmelidir. Bunlar: Neo liberal ekonomi politikaları ve dolayısıyla ülkemizin ekonomik-siyasal bağımsızlığı, planlama-sanayileşme-kalkınma üçlüsünün bütünlük içinde benimsenmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak tanımlanması, sosyal hukuk devleti ilkesi, yasama-yargı-yürütme ayrılığının demokratik bir çerçevede sağlanması, siyasetin toplumsal dinamikleri kapsamasının önündeki engellerden biri olan seçim sistemindeki baraj ve diğer bütün engellerin tamamen kaldırılması, toplu sözleşme düzeninin emek kesimini gözeterek yeniden yapılandırılması ve etnik çeşitliliğin kültürel haklar, kardeşçe bir arada yaşam ve sosyal hukuk devleti içinde güvenceye alınmasıdır.

İşte böylesi demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir Anayasa ile sosyal hukuk devleti gerçekten egemen kılınabilir, 12 Eylül Anayasası ve düzeni gerçekten aşılabilir, ekonomi ile dış politika ülke ve halk çıkarlarına göre ancak böylece düzenlenebilir. Türkiye'nin siyasal, sosyal yaşamı ancak böylece normalleşebilir. Başka türlü bir normalleşme mümkün değildir. Olsa olsa, neo liberal politikaların savunucularının kendi içlerindeki bir cepheleşmenin tezahürleri, bugüne kadar olduğu gibi toplumun önüne bir kez daha yanıltıcı bir biçimde sunulur.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu**